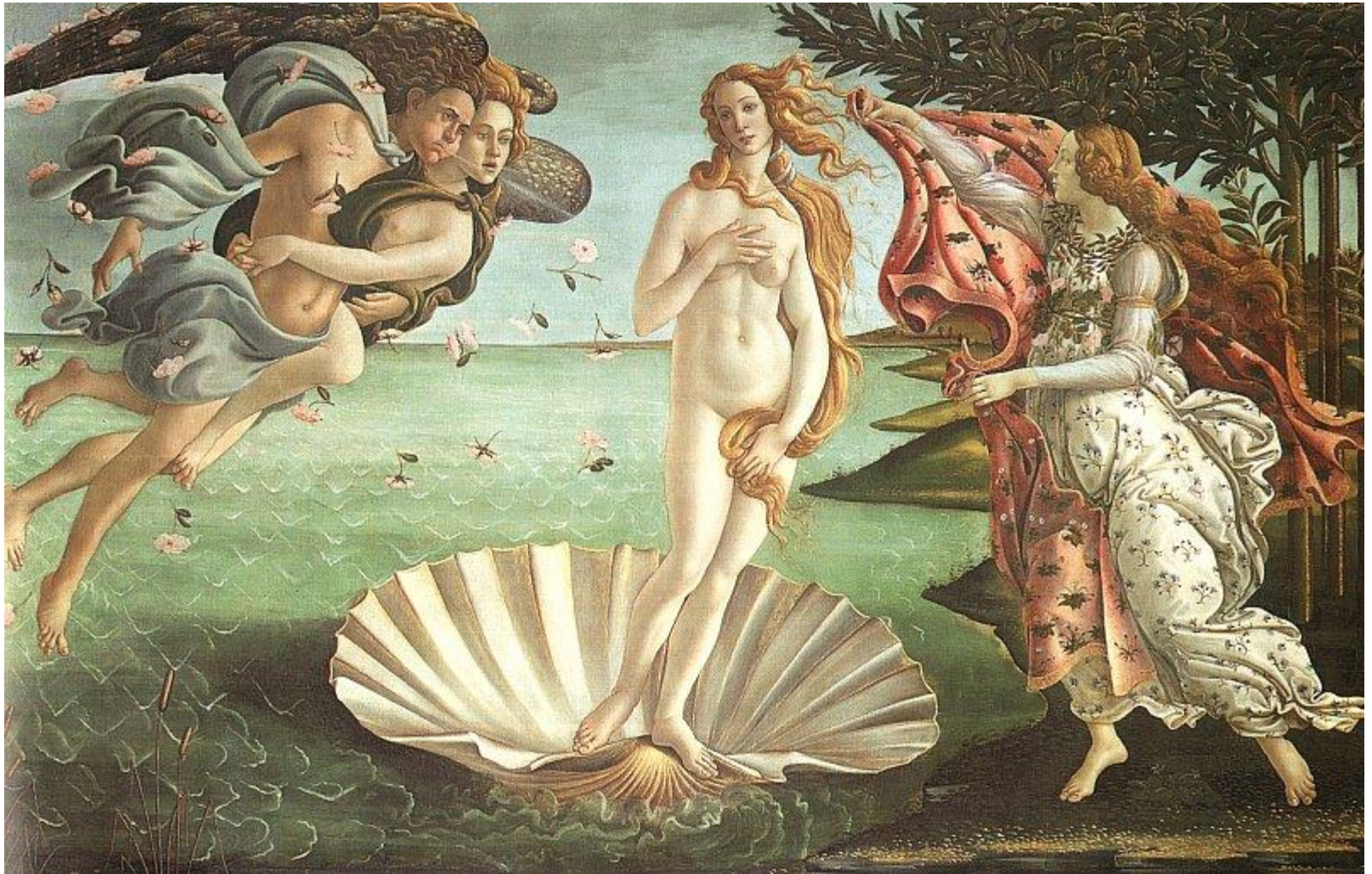

Títol: Naixement de Venus (1484).

Autor: Sandro Botticelli.

Estil: Renaixement Quattrocento.

Tema: Escena mitològica on es glorifica el cos humà nu. **Al·legoria de l'amor cristià i pagà en la persona de Venus. Filosofia neoplatònica.**

Botticelli

El Naixement de Venus

Museu dels Uffizi de Florència

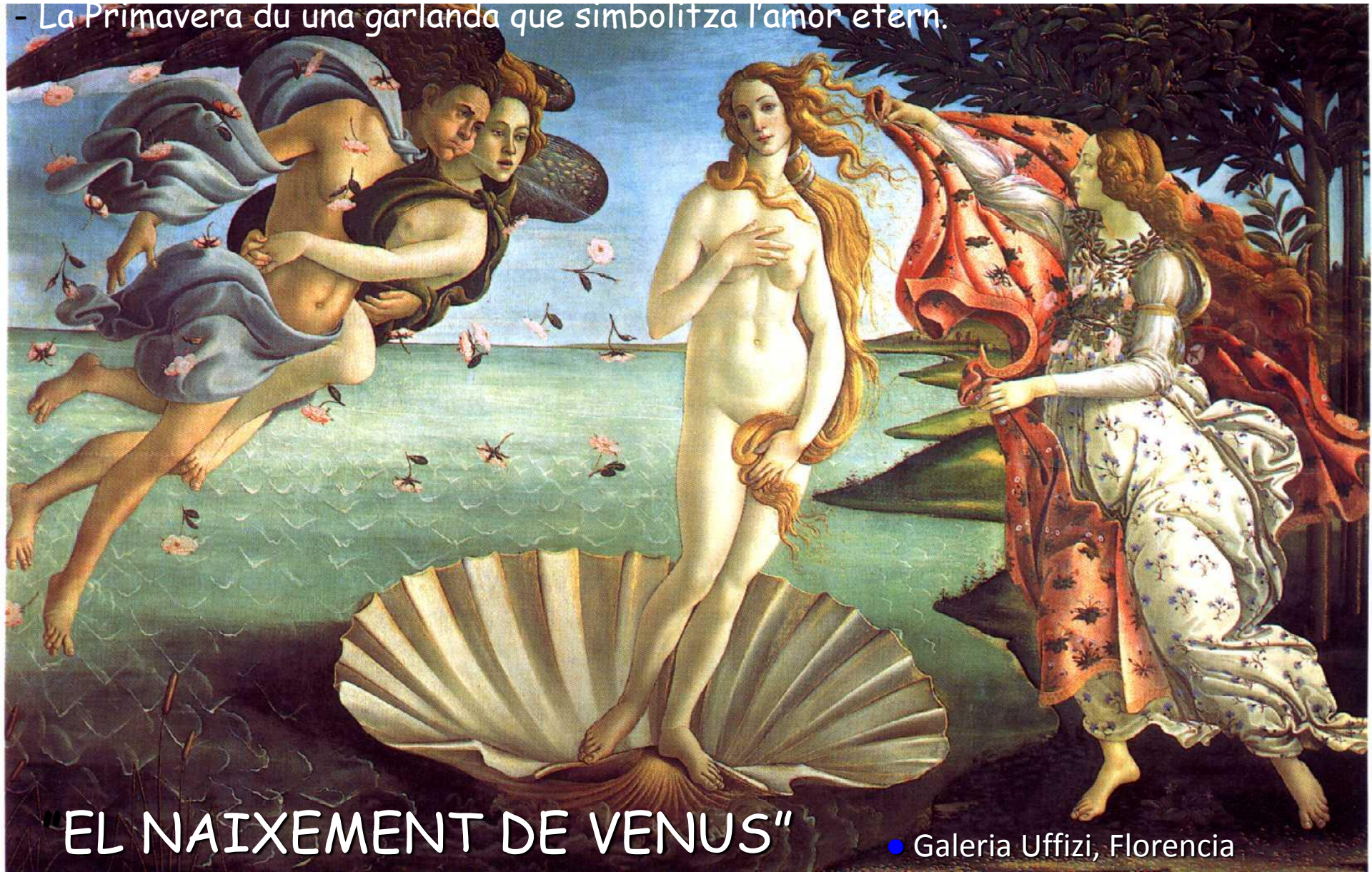
- El pintor va rebre l'encàrrec del seu mecenes Llorenç de Pierfrancesco de Mèdici, per decorar la seva vil·la de Castello, a prop de Florència.
- Venus, en el centre de la composició, neix de l'escuma de la mar, gràcies als genitals d'Urà, tallats pels seu fill Cronos i llençats a l'aigua, la pluja de roses simbolitza el semen d'Urà que ha fecundat el mar.
- La deessa arriba a les costes de Xipre damunt una petxina, portada pel vent que bufa Zèfir i la brisa Aurora, vents que representen la unió de la matèria i de l'esperit, l'amor.

- La nimfa Aurora va deixant un rastre de flors, al seu pas, símbol d'amor, però les flors també tenen espines perquè l'amor dol.

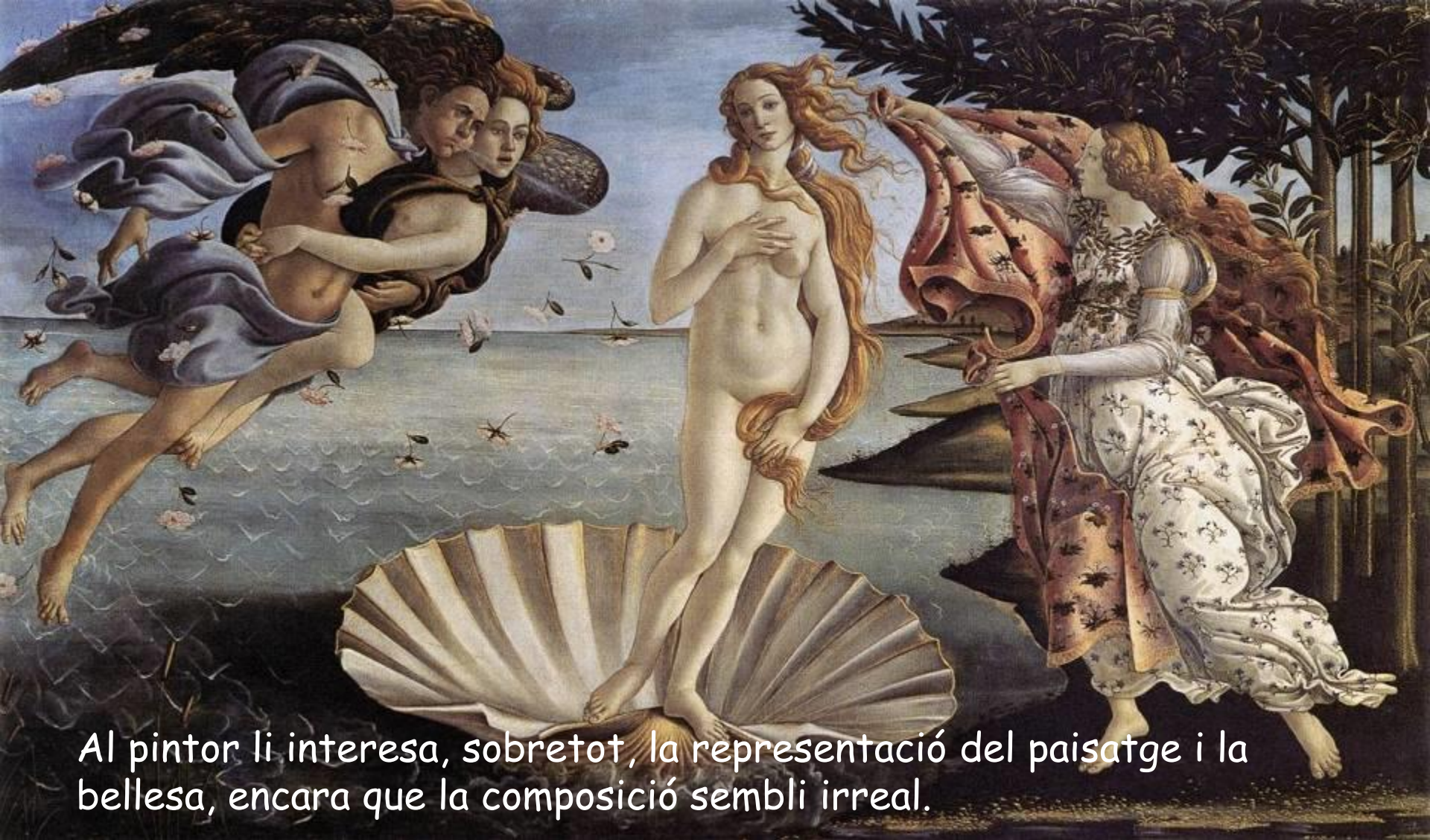
- La Conxa és el símbol de la fertilitat, i Venus, amb expressió de malenconia, el símbol de l'amor espiritual i no carnal, ja que tímidament intenta cobrir-se (com una Venus púdica romana).

- La Primavera du una garlanda que simbolitza l'amor etern.

“EL NAIXEMENT DE VENUS”

● Galeria Uffizi, Florencia

Al pintor li interessa, sobretot, la representació del paisatge i la bellesa, encara que la composició sembli irreal.

Sandro Botticelli. El naixement de Venus. 1484. Galeria dels Uffizi. Florència

Botticelli

El Naixement de Venus (1484)

Línies compositives de l'obra.

- Una composició convencional a base d'una piràmide visual.
- L'obra està estructurada en tres sectors: Venus i la copinya; els vents que l'insuflen vida, i la Primavera (la deesa Hora o Flora), que espera Venus amb un mantell.

